

først og fremmest gaa ud paa at tage Luven fra hinanden; det vilde de ikke kunne værges sig imod. Derfor maa vi fremdeles ønske at holde Lovgivningen paa det Stade, at den juridiske Indflydelse ikke skal kunne gjøre sig gjældende paa denne Maade. Seg maa tilstaa, at Enkeltighederne i denne Sag vil det ikke ligge for mig at gennemgaa. Kun skal jeg lige over for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauver), sige, at jeg ikke kan se retter, end at det er i Favør af den Side af Sagen, han særlig har gjort til sig Talsmand for; naar man borttager Forligsmæglingen i de mindre Sjældsager fra Forligskommissionerne for at henlægge den til selve Sjældsretterne. Derved opstiller man i selve Lovgivningen den Sætning, at disse Sager ere af en anden Besskaffenhed og bør behandles anderledes end andre Sager; men derved vil man paaføre de Smaa, dem, der staa mindst stærke i disse Spørgsmaal, mest Stade, thi de ville blive hurtigere og mere retsagtig, mere processuelt forfulgte, end de vilde blive for den egentlige Forligskommission. Modparten vil nemlig i en virkelig Forligskommission være mere velsindet, mere blødt stemt og mere tilbøjelig til at gaa ind paa Forlig, til at gaa ind paa det, som Forligslovgivningen har tilfattet, nemlig at opgive noget af sin Ret. Hvorvidt Forholdene her i Kjøbenhavn ere af en saadan Besskaffenhed, at det mulig i en nær Fremtid burde ske en Forandring heri af Hensyn til det ulykkelige Kommissionsforretningsvæsen, som drives her med Penge og Sjældsfordringer, skal jeg ikke indlade mig paa. Dette kan være muligt, men at der ude i Landet blandt den jævne menige Mand i vort Fædreland endnu stadig er en levende Overbevisning om, at det gamle Forligsvæsen med Udelukkelse af de Herrer Jurister fra den egentlige Forligsprøve har en velsignelsesrig Betydning, som Befolkningen for Dieblirket ikke vil slippe, er jeg fuldt overtydet om, og i Overensstemmelse hermed vil jeg stemme i denne Sag.

S. Christensen: Uagtet den sidste ærede Taler bemærkede, at han var bleven forbauset, gjælder det Samme dog ikke mig, efter at jeg har hørt det ærede Medlems Udtalelser. Hvad jeg vil sige, er kun dets, at han har udtalt en Del, hvori jeg ikke kan være enig, hverken i Enkeltighederne eller i Grundanskuelsen. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. Petersen) paaberaabte sig disse sine vensfabelige Følelser mellem Parterne, naar de mødes ved Forligsmæglin-

ger i Sjældsager, saa maa jeg dertil bemærke, at det efter min Mening vilde have været rigtigere at bruge det stik modsatte Udtryk; thi den Slags Følelser tror jeg ikke have hjemme her; men det maa naturligvis forholde sig anderledes der, hvor han har hjemme, end her paa Sjælland, thi her mærker man det ikke. Naar der bestandig er talt om det juridiske Elements Indblanding paa dette Omraade, og naar man har udtalt Frygt for, at Politimesteren ikke skulde være nogen heldig Forligsmægler, saa kan jeg godt forstaa det ærede Medlem, thi han tænker naturligvis paa den Politimester, der ligger ham nærmest. Hos os er det ikke saa; thi vi leve i temmelig rolige Forhold og føle os lykkelige, naar vi se Politiet i vor Nærhed, da vide vi, at det gaar rolig og fredelig af; paa andre Steder kan det jo imidlertid forholde sig anderledes, det indrømmer jeg. Naar den ærede Ordfører bebrejdede det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauver), at han ligefrem stillede sig paa et ensidigt Standpunkt, saa tror jeg, at dette i lige saa fuldt Maal gjælder om den ærede Ordfører, idet man kan sige om ham, at han stiller sig paa de Folks Standpunkt, som skyldte Penge, skøndt det dog ligger nær at sige, at vi skulle hjælpe dem, der have en Ret — og det det har jo Kreditor — til at blive fyldestgjorte. Desuden er det jo blevet paapeget, at den af den ærede Ordfører forsvarede Ordning let vil føre til, at de virkelig fredelige Kreditorer ikke ville have med disse Sager at gjøre men selge deres Fordringer, og saa tror jeg, at det kun er en Bjørnetjeneste, man gjør Smaadebitoverne. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem i Virkeligheden vil opnaa det Modsatte af, hvad han ønsker. Jeg for mit Vedkommende har vel ikke stor Erfaring paa dette Omraade, men nogen har jeg dog; mulig har den ærede Ordfører en større Erfaring, men jeg vil kun bemærke, at Folk ere komne til mig, efter at de have været i Forligskommissionen, og Forlig er glippet. Jeg har da fulgt de Vedkommende til en Procurator, og vi have der jevnet Sagen underhaanden, idet jeg har udfillet for begge Parter, at et magert Forlig er bedre end en fed Proces. Der har endog saa været to Processer, nemlig en Hovedsag og en Kontragsag, som jeg har kunnet slaa ihjel, uden at Forligsmægleren har formaaet det Allermindste, og dette er netop sket derved, at Parterne sket ikke have set hinanden. Jeg tør nemlig af Erfaring forsikre, at hvor Forholdet ikke har været spændt i Forveien, det bliver det, naar Parterne komme til at staa Ansigt til Ansigt. Naar derimod An-